

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
الْحُكْمُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ

المملكة العربية السعودية

وزارة التعليم العالي

جامعة أم القرى

مكتبة الملك عبد الله بن عبد العزيز الجامعية

قسم المخطوطات

Vc

1441

مکتبہ ملک

عولی فرند جنادی علی عبداله
جنادی علی عبداله خان ۱۶۴۰ خ
علی عبداله خان ۱۶۴۰ خان
علی عبداله خان ۱۶۴۰ خان
علی عبداله خان ۱۶۴۰ خان

نہ لے گئی و نہ کیا ہے مل کر بھی مل لے

1882

اخبار ائمه اطهار علیهم صلوات اللہ الملائک العظیم
 الکزانها وادر کتاب بخارا لانوار ابراد مموده ام والکثر
 خلق باعیتیا استغلال با نوع اشغال دینیونه وغیرها
 تحسیل ائمه واعلیم بجمع ائمه مذکور است خواست متحمی
 اعمال سال و فضایل ایام ولیا شریفه و اعلیاء الله ابراد نما
 صحیحه و معنیه وارد است داده زمانه ایام
 که عامل خلق از برکات افقا محروم بیاستند و سایر ایام
 خاطیع اصیل بدریغاء معنیه و قیاده نمایند و متنمی کردن
 از ایام براد المیعاد عسرا لته آن به ریانا و ایا لهم السیمیل
 الریشاد و چوون ایام ایام ایام داغا روانجام ایام عماله
 در زمان دولت عدالت همراه اوان سلطنت سعادت
 اثر اعلیحضرت سید سلاطین زمان و سرور حکومت دوستان
 شیرازه او راقی ملت و دین نقاوه اخهاد سید ایام
 اب و دنک کا لستان مصططفی حیشم وجوان دویمان
 مرضی سلطان حجم حنم و خاقان ورشته حتم سحاعه
 تزاری که ربع ایارش برای سرها که اهل هریت تو
 دار بوار و حسام ایشان بسی رای خوبن حیات مخفافها
 و معادیان مصلو و قد مرسیل علیکم شواطئ من مارده
 داعیان مزید فعشان در استان رفع البینانه با

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الحمد لله الذي جعل العبادة وسيلة لبس اللئام
 في الحق وأدملی والصلوة والسلام على سيد الاولى
 عز وجلة ائمة الهدى الاعظم من خاطیع
 بن محمد تو عق ایه عرجا بهم با الواح اواح
 دران ایمانی واحاتی روحانی سیکاره که چون جن
 مقدس ایزدی تعالی ساده بای هدایت کم کشک
 بوادی جهالت و ضلال طرز قسم و صلوات و دعا
 و عبادات که اشرف و اقرب طرق بین سعادات زن مقر
 که ایشه و ایحضرت رسول حدا و ائمه هدی صلاوة
 الله علیه و علمهم اجمعین ادعیه و اعمال بسیار منقو
 کو دیده که کتب دعا متحمیون است از ائمه و ایام خادم

باکف اکھنیب هدستان و خوش صوفیان صفو
شان بزفره دعای خلود دولت ابد توامان باعند
اغصان سدهه المنشی هدستان هی که تیع حلوا
از نیام که بیع کسندیون پدیرخود بارزیده هر که
چهار اینه تقاض در برگشید صورت مملک خود دد
آن دید که جین قصر شعده کنای که های کار
کار دستکان کشاد کی کفت در دانو السحابه هزار
املهای پرورد کان مؤمن قواعد ملت و دین
حرج شریعت ابائی طاهیر حیا صاحب ساحت
در کاه خلا و پناه از تغییل شفاء سلاطین زمان
لبر و خوائق دوان در صبح محمره عزت و جلال شتر
ربان بدای قلم مسنا الضراها العزیز اعی اسلطا
اعظم و لحا فان لاعل لاکم ملکه الا کاسره و ملادا
القاصمه محی مرسی الشریعه العراء و مسید قواعد الملة
البصاء السلطان بن السلطان المخان بر الجاف
بن المخان الشاه سلطان حسین الموسوی الحسینی الصدر
بهادرخان لازالت رایات دولته هر قوعه و همامات عله
مقوعه مسیر کرد بتحقیق دان بارکاه حلوله امید کا کرد
امید که مقیول طبع اشرفت کرد و دان آعلی احضرت او قدا

آن

ان منفع کردند بحمد و لاله الطاھرین و انتط الموق و المعین
دان مشتمل است برحهارده بای و خاتمه بالف در بافضل
داعی اه مبارک رحیب و ان مشتمل بمحفص است
بالف در پان فضائل اینماه و عبادات است، بدانه
اینماه و ماه شعبان و ماه مبارک رمضان همین ماههای
سالند و ارجحیت رسالت پیاوه مقول است که هر که
حرمت ماه رجب و سعیان ابداند و وصل غاید روزه اهها
را بروز ماه مبارک رمضان اینماه مبارک در سر زیارت
کو اهان او باشد ز حقیقاً و دنار ز منادی از افق اعلی
نمایند که ای حب و سعیان و رمضان چکوبه بوده است
عمل بینه و در شماها و طاعت و از بر اینها ان ماههای
کوئی لکه ایین بنین تو شد کروت در ماههای ای ر طاعت تو
را او سهاد فضل و رحمت از تنوود و سعی ای سیار طلب
خوشنودی توکر و تا تو ایست اهتمام در حصل محبت
تونود پرسکو ایه دهنده لئکه که موکلند بر اینها که ما
نیاقیم این بنین را مک طلب کنند و طاغه و خوشنود
تو و اسد هم رحمت و از هر سر توجیه و لخچه های کرده بعد
مرث کرد و انجه ارا و طلیع بودی بسوی ایها مسما
عنود و روزه کامل اذیای بوداشت و شکم و فرج و کوش

رچشم و سایر جواح اولیه ب او حرام کوده بودی اختنا
گو در روزهای باشتنکی شب رسانید و در شنبه آخر
ما ب عبا اند احت برای بلکه تو و تصدق ب فقر او مسأ
لی سیارهاد و احسان سیار رسید ب رسید کان تو مخدود
و دایم اهایا مصاحبتنکو کرد و چون از اینها هایا جیا شد
و داعنی کو کرد و بعد از قبر اهای امور محظیات تو نکرده
و نیکویی بود این سیم سخنچی و ما ب دید که بود این سیم
را سبوی هبست واست قیال کنند او داملا که مختار آنها
و کو امتهایا و مردم استان و اسیان نور سوار کنند و به
برند سبوی نعمت که هر کروال مادر و خانه که فائی عیش
وسرا لجه جوانانش پرمیشوند و شادی و خوشحالی او
زوال ندارد و هر کرا ایشان را تعیین می کند و اعذاب
می کرند و مستقیم حساب از برای ایشان بخت و ایضا
از انحرافات منقول است که ماه رجب ماه زیر خدا
و ما هی در حرمت و فضلت بان غیر سرد و قتال با کافی
در اینماه حرام است و رجب ماه حداست و شعبان
ماه منست و هر صنان ماه امت منست کسی که بکرو
از ماه رجب رون بدارد مستوجب خوشنودی بر که
خدا گردد و غضب الهی از او دود کرد و دری از درهای

حجم

جهم ز روی او بسته کرد و رسید معبر از خضر و مو
بن جعفر می قولست که هر کی کرو ز از ماه رجب رون
الشجهن میکاله راه ازا و در کرد و هر کس که روز از ای
روز دارد هبست از برای او واجب بکرد و ایضا فرمود
که رجب نام هر بست در هبست از شیر سفید روز از
وازن عسل شیر هر کی کرو ز از رجب رون دار دالت
از ایان خوبیا پاشمد و رسید معبر از حضرت صادق بن سعو
که حضرت رسول فرمود که ماه و حمله است غفار است
پرسیا رد اینماه طلب از هن کنید که خدا اصر زند و مرد
و رجب بر اصب بکویند زیر الله رحمت خداد و اینماه بر
امت من رسید محمد میشود رسید کیم بکویند
است غفار الله و اسناله التویه و رسید معبر از حضرت صادق
مشهولت که هر کس که روز از ماه رجب رون بدارد هر روز
ثواب میکاله بای او رسید و هر که هفت روز از ایان رون
بدارد هفت در جهنم بروی او بسته کرد و هر که هبست
روزان رون بدارد هبست در هبست بروی او رسید و هر که
و هر که بانزده روز ایان رون بدارد خدا او را حساب ایان
بگذ و هر که جمع ماه را مزده بدارد حصیا خوشنودی خواهد
برای او رسید هر کن او را عذاب بکند و اذایت با بوده

سبد معتبر از سالم روايت کرد. است گفته رقم خدمت
حضرت صادق ؓ در آخر ماہ مرجب که چند دو زار آمده،ما نك
بود چون نظر مبارک انجضرت بمقابل شاه پرسيله که افاده
کر قدر را يمها کفتشم هر وايده اي فرزند رسول حنا فرمود که
القدر تواب از توفوت شده است که قدر از از العبر حدا
کس نمیداند بد هستی که ايماء هيست که حنا از ابرقا ههه
ديگر فضيلت داده است و حرمت از اعظام کر داشده و برا
روزه داشتن ان کو احیا شدن هر بخود واجب کر داشت
کفتشم پايس رسول الله که در راقی صادق ايماء دروزه بدارم ايماء
بعضی از تواب روزه داران آن فایز مسکردم فرمود که ای سالم
هر که بکروز از آخر ايماه روزه بدارد حدا او را ايمان کر داند از شد
سکرات عرق و از هول بعد از عزله و از عذاب ضر و هر که در روز
از آخر ماہ روزه بدارد برصاص طلاق ساند مکرر و هر که سه
از آخر ايماه روزه بدارد عمر کردد دادترس بيزنک رورقا
واز شد ها و هوهای از فدو برات پناری از الشرج خشم ها
با وعطا کنند و اينضا انجضرت امير المؤمنین روايت کرده
اند که هر که بکروز از اول ماہ مرجب یا از وسطان یا از آخران
روزه بدارد کنahan که دشته اش اعزمه شود و هر که سه
روز دارد اول یا میان ما اخر ماہ مرجب روزه بدارد کاها

کشیده و اسد و اش از هر چند کرد و هر که مکشی از آنها را
آخیز کند حتماً او را از الشجاع می‌گیرد اراد کرد اند و فول کند
ش ساعت او را در خونه هفتاد حد کناه کا و هر که در آنها
تصدیق از برای جنای جنای مکند خداؤند نخوارد و هشت نهم تی
چند عا و عطای فرما مد که چشمی نده م ما شد و لوشی تند ه
و برخوا اطرسی خطور نگردد ه با شد و با صا سیند مع باز صر
صادق ۳ رواست کرده است که چون روز قامت شود ک
از میان عشر ندا کننکه ک این در جیسوں لی کو وهی بر خیر بلکه
که بور روهای شان جمع محترم را روشن کرد امد و اج داد
شاھی بر سر شان ما شد که محل ما شد ما اج ای شان می و اد
و ما قوت و ما هر ک ار جائب چب الشان هی اد ملک
بوده ما شد ار حائب مراست و هرا ملک ار حائب چب
هر او را ندا کننکه کو ار اد توما کو امتهای حتماً ای بند
خدا لی بر خدا و در جهان من کند ای شان نرا که ای سند کان و گرا
من لی بر ز عزم و جلال خود سوکن ناید می کنم که شامل در قما و
نیکو ساکن کرد آن و عطای های شما را بر ز کرد آن و
عطای کنم لی شما از هشت عر هال لر های در بر اه جاری
ما شد و هیش ه در ان غرفه با شید و نیکو مر دست مر
کار کن ار برای من بی انکه بر شما و اجب کرد آن دون

داستن از بای من در ما هم که حست از اعظم کرد
بودم حق او را حب ساخته بودم ای ملئکه من شد که
وکیزان عزادار خل هشت کرد ایندی خضرت فرموده باشید
همتو اهابای گشایست که حبی از ماه مبارک رجب آورده
بداره اکی چریک و زماشد ازا ولش مامایش طا اختر و
سید معنی از خضرات امام رضا مروایت کرده است
هر که روز اول ماه رجب مردوزه بداره حقیقت در قیامت آراء
احوشند باشد و هر که روز دو روزه بداره حقیقت در بعثت
از احوشند و راضی کردد و از احوشند کرد اند و هر که
سه روز از روزه داره خدا وند کیم از اوراضی کرده و خصوصاً
او از اوراضی کرد اند در قیامت و هر که هفت روز از ای
روزه داره چون بیرون ددهای هفت اسمان بای رجی
او کشود شود تا مملکوت اعلیٰ پرسد و هر که هشت بیان
روزه بدارد هشت در بیان داشته باشد و هر که شود و
باشد روز از ای روزه بدارد هر حاجت که از حقیقت
برآورده مگر اند سوال اد بای کنایه باشد با مضمون قطع حجت
باشد و هر که نایم ماه روزه بدارد از کنایهان بیرون این
مانند روزی که از مادر متولد شدن باشد و از ایشان
جهنم از اد کردد و داخل هشت کرد بالکنید کان و سکو

کاراد و احادیث درین باب نسیان است و این سیان
که انشذ کر انهان دارد **تصویر** درین اعمال است
که کسی از روزه عاجز نباشد با برا و دشوار باشد بعض
آن بعمل او ره در بعضی از روانیات معنیه وارد شده است
که بدل روزه مستحب یکدیه تصدق کند که موافق همان روزه
اینما نهان تقسیمه هفتاد دناره و بروات دیگر عوض
یکم کنند موافق یا جووارد شمع است و احوط در مدد
صد درم شاهش و ظاهر ده هم گند کافی باشد و در روز
دیگر عوض روزه ماه مبارک رجب یک کرده ناینیز
وارد شده است و اکتفا در بیرون روزه بباشد و حمل کرده
اند برکسی که برسیان باشد و قاد ببرد هم و ملها باشد و اضافاً
دیگر عوض روزه ماه مبارک رجب از رسول ص وارد شده
که بعض روزه اکتفا در بیان بباشد هر روز صدر مسیه این
تسخیفات را خواهد تابو روزه را ساید سخان **الله**
الخلیل سخان من لا ينفع التیبه اللہ سخان **الله**
عَزَّ الْأَكْرَم سُجَانَ مَنْ لِتَبَعَ العَزِّ وَهُولَهُ أَهْل
و در روایت معنیه وارد شمع است که که ناینیز
برادر مؤمن خود وارد شود و قصد روزن سفت کرده
و اقطاعی حاضر سازد و امر تکلیف کند توای غطا